

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1993

Vyhlásené: 15. 2. 1993 Časová verzia predpisu účinná od: 1. 4.2002 do: 30. 4.2002

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

38

Z Á K O N

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 20. januára 1993

**o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním
a o postavení jeho sudcov**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ

ORGANIZÁCIA ÚSTAVNÉHO SÚDU

§ 1

(1) Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) je nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti.

(2) Sídлом Ústavného súdu sú Košice.

§ 2

(1) Ústavný súd sa skladá z 13 sudcov.

(2) Na čele Ústavného súdu je predseda, ktorého zastupuje podpredseda.

(3) Ústavný súd rozhoduje v pléne alebo v senátoch.

(4) Plénum Ústavného súdu tvoria všetci sudcovia Ústavného súdu (ďalej len „sudcovia“).

(5) Senát Ústavného súdu (ďalej len „senát“) sa skladá z predsedu senátu a z dvoch sudcov.

§ 4

Plénum Ústavného súdu

(1) Zasadnutie pléna Ústavného súdu zvoláva, program určuje a rokovanie vedie predseda Ústavného súdu.

(2) Ústavný súd je spôsobilý v pléne konať a uznášať sa, ak je na rokovaní a rozhodovaní prítomných aspoň sedem sudcov.

(3) Plénum Ústavného súdu sa uznáša nadpolovičnou väčšinou všetkých sudcov. Ak sa táto väčšina nedosiahne, návrh sa zamietne.

(4) Rokovanie pléna Ústavného súdu je neverejné, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak. Môžu sa na ňom zúčastniť prizvaní pracovníci Kancelárie Ústavného súdu a ďalšie osoby, ktorých prítomnosť je nevyhnutná z procesných dôvodov.

(5) Plénum Ústavného súdu môže rozhodnúť, že sa na jeho rokovaní alebo na časti rokovania môžu zúčastniť aj iné osoby.

(6) Predseda Ústavného súdu môže poveriť niektorého zo sudcov prípravou podkladov potrebných na rozhodnutie pléna Ústavného súdu a referovať o nich na jeho zasadnutí (ďalej len „spravodajca“).

(7) Predseda Ústavného súdu vedie rokovanie pléna Ústavného súdu tak, aby sa prerokovali všetky sporné otázky a aby každý sudca mohol o nich rozhodnúť v súlade so svojim sudcovským presvedčením.

§ 5

Senát Ústavného súdu

(1) O veciach, ktoré nepatria do pôsobnosti pléna Ústavného súdu, rozhoduje senát.

(2) O prítomnosti na rokovaní senátu a o poverení spravodajcu na prípravu konania primerane platia ustanovenia § 4 ods. 4 až 6.

(3) Členov senátu určuje plénum Ústavného súdu na jeden rok. Členovia senátu volia predsedu senátu. Ak je predsedom senátu predseda Ústavného súdu, nemôže byť predsedom iného senátu podpredseda Ústavného súdu a naopak.

(4) Neprítomného predsedu senátu zastupuje vekom najstarší člen senátu.

(5) Neprítomného člena senátu dočasne zastúpi iný sudca, ktorého určí predseda Ústavného súdu. Rovnako sa postupuje, ak je člen senátu vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie.

§ 6

Zjednocovanie právnych názorov senátov

Senát, ktorý v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou dospeje k právnemu názoru odchylnému od právneho názoru vyjadreného už v rozhodnutí niektorého zo senátov, predloží plénu Ústavného súdu návrh na zjednotenie odchylných právnych názorov. Plénum Ústavného súdu rozhodne o zjednotení odchylných právnych názorov uznesením. Senát je v ďalšom konaní viazaný uznesením pléna Ústavného súdu.

Predseda Ústavného súdu

§ 7

Predseda a podpredseda Ústavného súdu vymenúva zo sudcov Ústavného súdu prezident Slovenskej republiky.

§ 8

(1) Predseda Ústavného súdu zabezpečuje jeho riadny chod prostredníctvom Kancelárie Ústavného súdu (ďalej len „Kancelária“).

(2) Predseda Ústavného súdu v určenom rozsahu a v jeho neprítomnosti v plnom rozsahu zastupuje podpredseda Ústavného súdu. Ak ani podpredseda nie je prítomný, zastupuje ich vekom

najstarší sudca Ústavného súdu.

Kancelária Ústavného súdu

§ 9

(1) Kancelária je právnická osoba a plní úlohy spojené s organizačným, personálnym, ekonomickým, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti Ústavného súdu.

(2) Kanceláriu riadi a v jej mene vystupuje vedúci Kancelárie. Vedúceho Kancelárie vymenúva a odvoláva predseda Ústavného súdu, ktorému zodpovedá za jej činnosť.

(3) Úlohy Kancelárie plnia štátni zamestnanci¹⁾ a zamestnanci.²⁾

(4) Podrobnosti o organizácii a činnosti Kancelárie a postavenie štátnych zamestnancov v Kancelárii a zamestnancov Kancelárie určuje jej organizačný poriadok, ktorý vydáva vedúci Kancelárie.

§ 9a

(1) Štátni zamestnanci v Kancelárii sú odmeňovaní podľa katalógu činností v štátnej službe v Kancelárii, podľa stupnice platových taríf štátnych zamestnancov v Kancelárii a podľa osobitného predpisu.³⁾ Katalóg činností v štátnej službe v Kancelárii je uvedený v prílohe č. 1 a stupnice platových taríf štátnych zamestnancov v Kancelárii sú uvedené v prílohe č. 2.

(2) Na odmeňovanie štátnych zamestnancov v Kancelárii a na ich ďalšie náležitosti sa vzťahuje osobitný predpis,³⁾ ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Zvýšenie stupnice platových taríf štátnych zamestnancov v Kancelárii sa každoročne upravuje v súlade s výškou určenou podľa osobitného predpisu.⁴⁾ O túto výšku sa upravujú stupnice platových taríf štátnych zamestnancov v Kancelárii. Zvýšenú stupnicu platových taríf štátnych zamestnancov v Kancelárii a termín jej platnosti určí služobný predpis.

§ 9b

Vedúcemu Kancelárie určuje plat, paušálnu náhradu výdavkov spojených s výkonom funkcie a ďalšie náležitosti predseda Ústavného súdu.

§ 10

Súdni poradcovia

(1) Na Ústavnom súde sú činní súdni poradcovia Ústavného súdu (ďalej len „poradcovia“). Musia mať vysokoškolské právnické vzdelanie a 5-ročnú prax v právnickom povolání.

(2) Predseda Ústavného súdu, predseda senátu a sudca môžu poradcovi poveriť vykonaním jednotlivých úkonov, ktoré inak patria sudcovi, najmä výsluchom svedkov, znalcov a obstaraním listín potrebných na rozhodnutie. Poradca nemôže vypočúvať účastníkov konania ani ich zástupcov.

DRUHÁ ČASŤ
USTANOVOVANIE SUDCOV ÚSTAVNÉHO SÚDU A ZÁNİK ICH FUNKCIE

§ 11
Ustanovovanie sudcov

- (1) Návrhy na voľbu kandidátov na sudcov môžu podať Národnej rade Slovenskej republiky
- a) poslanci Národnej rady Slovenskej republiky,
 - b) vláda Slovenskej republiky,
 - c) predseda Ústavného súdu Slovenskej republiky,
 - d) predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,
 - e) generálny prokurátor Slovenskej republiky,
 - f) záujmové organizácie právnikov,
 - g) vedecké inštitúcie.

(2) Pracovný pomer sudcu vzniká dňom zloženia sľubu. Na pracovné vzťahy vyplývajúce z funkcie sudcu sa primerane použijú, ak tento zákon neustanovuje niečo iné, ustanovenia Zákonníka práce. Pracovný pomer sudcu k organizácii, s ktorou je pred zložením sľubu v pracovnom pomere, zostáva zachovaný.

Zánik funkcie sudcu

§ 12

(1) Funkcia sudcu zaniká uplynutím doby, na ktorú bol vymenovaný.

(2) Sudca sa môže svojej funkcii sudcu vzdať. Vzdanie funkcie písomne oznámi predsedovi Ústavného súdu. V takom prípade funkcia sudcu zaniká uplynutím kalendárneho mesiaca, v ktorom bolo písomné oznámenie o vzdaní sa funkcie doručené predsedovi Ústavného súdu.

(3) Ak sa sudca stane poslancom alebo členom vlády, zaniká jeho funkcia dňom zloženia sľubu poslanca alebo člena vlády.

(4) Pracovný pomer sudcu zaniká dňom zániku jeho funkcie.

§ 13

(1) Predseda Ústavného súdu je povinný bez zbytočného odkladu zaslať prezidentovi Slovenskej republiky právoplatný odsudzujúci rozsudok za úmyselný trestný čin sudcu, právoplatný odsudzujúci rozsudok za trestný čin sudcu, ak súd nerozhodol o podmienecnom odložení výkonu trestu odňatia slobody, disciplinárne rozhodnutie Ústavného súdu za čin sudcu, ktorý je nezlučiteľný s výkonom jeho funkcie, oznámenie, že sudca sa nezúčastňuje na konaní Ústavného súdu dlhšie ako jeden rok a oznámenie, že zanikla voliteľnosť sudcu do Národnej rady Slovenskej republiky.

(2) Ak sudca vykonáva činnosť nezlučiteľnú s výkonom funkcie sudcu, vyzve ho predseda Ústavného súdu na jej skončenie do desiatich dní od doručenia výzvy.

Postavenie sudcov Ústavného súdu

§ 14

(1) Sudcovia sú pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a ústavnými zákonmi.

(2) Ústavný súd je viazaný aj zákonmi pri rozhodovaní o súlade

- a) nariadení vlády, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy s Ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi,
- b) všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 Ústavy s Ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi,
- c) všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy podľa čl. 71 ods. 2 Ústavy s Ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

(3) Sudcu nemožno stíhať ani ho vziať do väzby bez súhlasu Ústavného súdu. Ak Ústavný súd súhlas odoprie, trestné stíhanie sudcu alebo jeho vzatie do väzby je počas trvania jeho funkcie vylúčené; v takom prípade premlčacia lehota počas ďalšieho výkonu funkcie neplynie.

(4) Ak bol sudca pristihnutý a zadržaný pri trestnom čine, príslušný orgán je povinný to ihneď oznámiť Ústavnému súdu. Ak Ústavný súd nedá na zadržanie súhlas, sudca musí byť ihneď prepustený.

(5) Sudcu nemožno stíhať pre konanie, ktoré má znaky priestupku alebo obdobného protiprávneho konania podľa osobitných predpisov.

§ 15

(1) Sudcovia sú povinní vykonávať svoju funkciu svedomite a zdržať sa pri jej výkone i v občianskom živote takého konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Ústavného súdu, vážnosť sudcu a dôveru k Ústavnému súdu.

(2) Sudcovia sú povinní zachovávať v úradných veciach mlčanlivosť, a to aj po zániku sudcovskej funkcie. Od povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže sudcu oslobodiť predseda Ústavného súdu. Predsedu Ústavného súdu môže od tejto povinnosti oslobodiť prezident republiky.

(3) Ustanovenie odseku 2 platí aj pre pracovníkov Ústavného súdu.

§ 16

Disciplinárna zodpovednosť sudcov

(1) Predseda Ústavného súdu môže podať plénu Ústavného súdu návrh na začatie disciplinárneho konania, ak sudca zavinene porušil služobné povinnosti alebo svojím správaním narušil dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohrozil dôveru k Ústavnému súdu alebo ak napriek výzve pokračuje v činnosti nezlučiteľnej s funkciou sudcu.

(2) Plénum Ústavného súdu vypočuje sudcu, voči ktorému návrh smeruje. Návrh odmietne, ak zistí, že nie je opodstatnený. Ak je návrh opodstatnený, zvolí trojčlenný disciplinárny senát.

(3) Od ustanovenia disciplinárneho senátu až do skončenia konania môže plénum pozastaviť sudcovi výkon funkcie.

(4) Za konanie podľa odseku 1 možno uložiť ako disciplinárne opatrenie napomenutie. Ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sudca sa nedopustil konania podľa odseku 1, disciplinárne konanie zastaví.

(5) Sudca alebo predseda Ústavného súdu môže proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podať do 15 dní od doručenia rozhodnutia námietky, o ktorých rozhodne plénum Ústavného súdu.

(6) Ak sa sudca dopustil takého konania, že jeho zotrvanie vo funkcii by bolo v rozpore s poslaním Ústavného súdu a s postavením jeho sudcov, môže plénum Ústavného súdu navrhnúť, aby prezident Slovenskej republiky sudcu odvolal. Na uznesenie o takomto návrhu treba súhlas najmenej siedmich sudcov Ústavného súdu.

(7) Na postup v disciplinárnom konaní sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu,⁵⁾ ak tento zákon neustanovuje inak. Ďalšie podrobnosti disciplinárneho konania upraví spravovací a rokovací poriadok Ústavného súdu.

§ 17

(1) Mesačný plat, funkčné príplatky a ostatné požitky sudcov ustanoví Národná rada Slovenskej republiky osobitným zákonom.

(2) V čase, keď sudca nevykonáva sudcovskú funkciu pre chorobu, patrí mu plat podľa osobitného predpisu,⁶⁾ najdlhšie však počas šiestich mesiacov v kalendárnom roku; v tomto čase mu nepatria dávky nemocenského poistenia.

TRETIA ČASŤ KONANIE PRED ÚSTAVNÝM SÚDOM

PRVÁ HLAVA VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 18

(1) Ústavný súd začne konanie, ak návrh podá

- a) najmenej pätina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky,
- b) prezident Slovenskej republiky,
- c) vláda Slovenskej republiky,
- d) súd, v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou,
- e) generálny prokurátor Slovenskej republiky,
- f) každý, o ktorého práve sa má konať v prípadoch ustanovených v čl. 127 a čl. 127a Ústavy.

(2) Konanie sa začína dňom doručenia návrhu Ústavnému súdu.

§ 19

Súdom podľa § 18 ods. 1 písm. d) sa rozumie príslušný senát alebo samosudca.⁷⁾

§ 20

(1) Návrh na začatie konania sa Ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

(2) K návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred Ústavným súdom.

(3) Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

§ 21

(1) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a prípadne ten, proti komu návrh smeruje, ako aj osoby, o ktorých to ustanovuje tento zákon.

(2) Štátne orgány alebo orgány územnej samosprávy ako účastníkov konania na ústnom pojednávaní zastupuje nimi ustanovený zástupca. Ak nejde o zástupcu zákonodarného orgánu alebo o skupinu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky uvedenej v § 18 ods. 1 písm. a), musí mať vysokoškolské právnické vzdelanie.

(3) Ak je účastníkom konania súd, zastupuje senát jeho predsedu.

§ 23

Fyzické osoby môžu na ústnom pojednávaní alebo pri inom osobnom rokovaní používať svoj materinský jazyk. Trovy tlmočenia znáša Ústavný súd.

§ 23a

Ak sudca z obsahu podania zistí, že nejde o návrh na začatie konania, podanie odloží. O odložení podania písomne vyrozumie toho, kto sa s podaním obrátil na Ústavný súd.

§ 24

Návrh nie je prípustný, ak

- a) sa týka veci, o ktorej Ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,
- b) Ústavný súd v tej istej veci koná,
- c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia Ústavného súdu.

§ 25

(1) Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá Ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže Ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak Ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

(3) Ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

§ 26

Pri prerokúvaní návrhov sa Ústavný súd nemusí riadiť poradím, v akom mu došli, ak vec, ktorej sa niektorý návrh týka, považuje za naliehavú.

§ 27

(1) Sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

(2) Dôvody vylúčenia podľa odseku 1 oznámi sudca bez meškania predsedovi Ústavného súdu.

§ 28

(1) Účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a Ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

(2) Ak ide o rozhodovanie v pléne Ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre jeho predpojatosť rozhodne plénum Ústavného súdu; odmietnutý sudca nehlasuje. Ak ide o rozhodovanie v senáte Ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

(3) Ak sudca sám vyhlási svoju predpojatosť vo veci a uvedie dôvody, postupuje sa podľa odseku 2.

§ 29

(1) Návrh, ktorý sa doručil Ústavnému súdu, prideli predseda Ústavného súdu niektorému zo sudcov ako spravodajcovi.

(2) Ak sa návrh týka veci, o ktorej rozhoduje Ústavný súd v pléne, prideli ho predseda Ústavného súdu ktorémukoľvek sudcovi.

(3) Návrh, o ktorom má rozhodnúť senát, prideli predseda Ústavného súdu na predbežnú prípravu sudcovi po dohode s predsedom tohto senátu.

(4) Návrhy prideliuje predseda Ústavného súdu v súlade s rozvrhom práce, ktorý schvaľuje plénum Ústavného súdu na každý rok. Ak sa návrh týka veci, o ktorej má rozhodnúť senát, predseda Ústavného súdu prideli návrh senátu určenému rozvrhom práce. Rozvrh práce určí, v ktorých prípadoch predseda Ústavného súdu prideli návrh na vybavenie inému senátu, než je na vybavenie veci určený rozvrhom práce. V roku, v ktorom predseda Ústavného súdu vykonáva súčasne funkciu predsedu senátu, prideliuje návrhy podpredseda Ústavného súdu.

(5) Ak spravodajca neodloží podanie podľa § 23a, pripraví vec na predbežné prerokovanie. Ak sa návrh prijme na konanie, prerokuje sa v senáte alebo v pléne Ústavného súdu.

(6) Spravodajca zabezpečí, aby návrh, ktorý sa prijal na ďalšie konanie, bez meškania sa doručil ostatným účastníkom konania s výzvou na vyjadrenie v lehote, ktorú určí.

(7) Spravodajca môže každému účastníkovi konania uložiť, aby v určenej lehote odovzdal Ústavnému súdu potrebný počet odpisov svojich návrhov, vyjadrení alebo iných podaní pre Ústavný súd alebo pre ostatných účastníkov konania; ak sa tak nestane, tieto písomnosti sa obstarajú na náklady účastníka konania, ktorému sa táto povinnosť uložila.

§ 30

(1) Vo veciach prerokúvaných Ústavným súdom podľa čl. 125, 125a, 126, 127, 127a, 129 ods. 4 a 5 Ústavy sa koná ústne pojednávanie.

(2) Od ústneho pojednávania môže Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustiť, ak od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

(3) Na ústnom pojednávaní majú právo byť prítomní účastníci konania a ich zástupcovia.

(4) Ústne pojednávanie vo veciach podľa čl. 125, 126, 127a a 129 ods. 4 Ústavy je verejné. V ostatných veciach je verejné, ak Ústavný súd z dôležitých dôvodov verejnosť z účasti na celom pojednávaní alebo jeho časti nevyhlásil.

(5) O verejnosti ústneho pojednávania platia primerane ustanovenia právnych predpisov o konaní pred súdom.⁹⁾

(6) Nálezy Ústavného súdu a uznesenia Ústavného súdu sa po ústnom pojednávaní vyhlasujú verejne.

§ 31

(1) Ústavný súd vykonáva dôkazy potrebné na zistenie stavu veci. Vykonaním určitého dôkazu mimo ústneho pojednávania môže poveriť jednotlivého sudcu. O vykonanie určitého dôkazu a úkonu môže požiadať aj iný súd.

(2) Všetky súdy, orgány verejnej správy a iné štátne orgány poskytujú Ústavnému súdu na jeho požiadanie pomoc pri obstarávaní podkladov na jeho rozhodovanie.

(3) Svedok alebo znalec sa nemôže odvolávať na svoju povinnosť mlčanlivosti ustanovenú právnymi predpismi, ak ho Ústavný súd svojím uznesením pre tento prípad povinnej mlčanlivosti zbavil.

§ 31a

Ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred Ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

§ 32

(1) Sudca, ktorý nesúhlasí s rozhodnutím pléna alebo senátu Ústavného súdu alebo s ich odôvodnením, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko pripojilo k rozhodnutiu. Odlišné stanovisko sudcu sa doručuje a uverejňuje rovnako ako ostatné časti rozhodnutia.

(2) Pri hlasovaní v pléne alebo v senáte o rozhodnutí môžu byť prítomní len sudcovia a zapisovatelia.

(3) O veciach podľa čl. 136 ods. 2 a 3 Ústavy sa hlasuje tajne.

§ 33

(1) Vo veci samej rozhoduje Ústavný súd nálezom, ak tento zákon neustanovuje inak. V ostatných veciach rozhoduje uznesením. Rozsudkom rozhoduje len v konaní podľa čl. 129 ods. 5 Ústavy.

(2) Rozhodnutia Ústavného súdu o súlade právnych predpisov, o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, niektorých ustanovení, o zrušení pozastavenej účinnosti, ako aj rozhodnutia o výklade Ústavy alebo ústavného zákona sa uverejňujú v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka zákonov“).

(3) Rozhodnutie vo veci samej musí byť odôvodnené a vyhlasuje sa „V mene Slovenskej republiky“.

§ 34

Účastníkom konania alebo ich zástupcom sa doručujú všetky rozhodnutia Ústavného súdu vydané v prerokúvanej veci.

§ 35

Konanie pred Ústavným súdom nepodlieha súdnym poplatkom, ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 36

(1) Trovy konania pred Ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho.

(2) Ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

DRUHÁ HLAVA OSOBITNÉ USTANOVENIA

Prvý oddiel

Konanie o súlade právnych predpisov

§ 37

(1) Ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až e) dospjú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou,⁹⁾ môžu podať Ústavnému súdu návrh na začatie konania.

(2) Návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať

- a) označenie predpisu, ktorého nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily sa namieta, s vyjadrením, či navrhovateľ napáda predpis v celom rozsahu alebo v jeho časti, prípadne v jednotlivom ustanovení,
- b) označenie predpisu vyššej právnej sily, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie alebo označenie medzinárodnej zmluvy, jej časti, alebo jednotlivého ustanovenia, s ktorým napadnutý predpis nie je v súlade.

§ 38

(1) Ak Ústavný súd prijme návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy, môže uznesením pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva alebo slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „základné práva alebo slobody“), ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

(2) Ústavný súd môže rozhodnúť o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení aj na návrh účastníka konania. Návrh na pozastavenie účinnosti musí obsahovať konkretizáciu a spôsob ohrozenia základných práv alebo slobôd alebo skutočnosti, ktoré preukazujú, že hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok. O tomto návrhu rozhodne Ústavný súd bez zbytočného odkladu.

(3) Uznesenie o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení môže Ústavný súd aj bez návrhu zrušiť, ak pominuli dôvody, pre ktoré sa prijalo; inak uznesenie zaniká vyhlásením rozhodnutia vo veci samej alebo zastavením konania.

(4) Rozhodnutia podľa odsekov 1 a 3 sú všeobecne záväzné odo dňa ich vyhlásenia v Zbierke zákonov. Zánik rozhodnutia podľa odseku 1 vyhlásením rozhodnutia vo veci samej alebo zastavením konania oznámi predseda Ústavného súdu v Zbierke zákonov.

§ 39

(1) Pred rozhodnutím vo veci samej podľa § 37 až 41b tohto zákona si predseda Ústavného súdu vyžiada stanovisko orgánu, ktorý všeobecne záväzný právny predpis vydal. K stanovisku je tento orgán povinný pripojiť dôvodovú správu. Ak je týmto orgánom Národná rada Slovenskej republiky, k stanovisku pripojí aj záznam o diskusii na jej schôdzi k návrhu napadnutého zákona.

(2) Predseda Ústavného súdu si môže vyžiadať stanovisko predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

§ 40

Ak Ústavný súd pri rozhodovaní podľa čl. 125 Ústavy zistí nesúlad preskúmaného právneho predpisu nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, a pritom zistí nesúlad aj ďalších právnych predpisov s predpismi vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, vydá nález o zistenom nesúlade aj týchto ďalších právnych predpisov.

§ 41

(1) Ústavný súd rozhoduje vo veci samej nálezom. Nález sa doručuje účastníkom konania. Predseda Ústavného súdu môže rozhodnúť, že nález sa doručí aj ďalším osobám.

(2) Nález, ktorým sa zistil nesúlad právnych predpisov s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou,⁹⁾ vyhlási sa spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov. Nález je všeobecne záväzný odo dňa jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov.

§ 41a

(1) Právny predpis, jeho časti alebo niektoré jeho ustanovenia strácajú účinnosť¹⁰⁾ dňom

vyhlásenia nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov.

(2) Orgán, ktorý je povinný uviesť právny predpis do súladu podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy, je viazaný právnym názorom vysloveným v náleze Ústavného súdu.

(3) Stratou účinnosti, prípadne platnosti právnych predpisov na základe nálezov Ústavného súdu sa neobnovuje platnosť právnych predpisov nimi zrušených; ak však išlo len o ich zmenu alebo o doplnenie, platí skorší právny predpis v znení platnom pred touto zmenou alebo doplnením.

(4) Ak preskúmané právne predpisy stratia platnosť pred vyhlásením nálezov Ústavného súdu, konanie sa zastaví.

§ 41b

(1) Ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

(2) Ostatné právoplatné rozhodnutia vydané v občianskoprávnom alebo správnom konaní na základe právneho predpisu, ktorý celkom, sčasti alebo v niektorom ustanovení stratil účinnosť, zostávajú nedotknuté; povinnosti uložené takýmito rozhodnutiami nemožno nútene vymáhať.¹¹⁾

Druhý oddiel

Konanie o súlade medzinárodných zmlúv

§ 41c

(1) Návrh na začatie konania o súlade dojednanej medzinárodnej zmluvy s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi, na ktorú je potrebný súhlas Národnej rady Slovenskej republiky, môže podať Ústavnému súdu prezident Slovenskej republiky alebo vláda Slovenskej republiky pred jej predložením na rokovanie Národnej rady Slovenskej republiky.

(2) Návrh okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 ods. 1 musí obsahovať

- a) označenie dojednanej medzinárodnej zmluvy,
- b) podklady, z ktorých sa vychádzalo pri dojednaní medzinárodnej zmluvy,
- c) dôvody, ktoré viedli navrhovateľa k pochybnostiam o súlade dojednanej medzinárodnej zmluvy s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi.

(3) K návrhu sa pripojí predmetná medzinárodná zmluva.

§ 41d

Ústavný súd rozhodne o návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia.

§ 41e

(1) Ústavný súd rozhoduje vo veci samej nálezom, ktorý sa doručí navrhovateľovi a Národnej rade Slovenskej republiky.

(2) Ak Ústavný súd rozhodol, že dojednaná medzinárodná zmluva nie je v súlade s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi, nemožno ju ratifikovať.

Tretí oddiel
Konanie o predmete referenda

§ 41f

(1) Návrh na začatie konania o súlade predmetu referenda, ktoré sa má vyhlásiť podľa osobitného predpisu,¹²⁾ môže podať prezident Slovenskej republiky, ak má pred vyhlásením referenda pochybnosti, či predmet referenda je v súlade s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi.

(2) Návrh okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 ods. 1 musí obsahovať

- a) predmet referenda,
- b) právny základ na vyhlásenie referenda,
- c) dôvody, ktoré viedli navrhovateľa k pochybnostiam, či predmet referenda je v súlade s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi.

§ 41g

(1) Ústavný súd rozhodne o návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia.

(2) Ústavný súd si pred rozhodnutím vyžiada stanovisko Národnej rady Slovenskej republiky, ak sa má referendum vyhlásiť na základe jej uznesenia, alebo stanovisko petičného výboru ustanoveného podľa osobitného predpisu,¹³⁾ ak sa má referendum vyhlásiť na základe petície občanov.

§ 41h

(1) Ústavný súd rozhoduje vo veci samej nálezom, ktorý sa doručí navrhovateľovi a Národnej rade Slovenskej republiky alebo petičnému výboru, ak sa má referendum vyhlásiť na základe petície občanov.

(2) Ak Ústavný súd rozhodne, že predmet referenda nie je v súlade s Ústavou alebo s ústavnými zákonmi, nemožno také referendum vyhlásiť.

Štvrtý oddiel
Konanie vo veciach sporov o príslušnosť

§ 42

Návrh na začatie konania môže podať ústredný orgán, ktorý tvrdí, že je príslušný na rozhodnutie, ako aj ten, ktorý svoju príslušnosť odmieta. K návrhu treba pripojiť spisové podklady potrebné na rozhodnutie Ústavného súdu.

§ 44

Ústavný súd v týchto veciach rozhoduje nálezom.

Piaty oddiel
Výklad ústavných zákonov

§ 45

Ústavný súd podáva výklad ústavných zákonov len vtedy, ak je vec sporná.

§ 46

(1) Oprávnenými na podanie návrhu sú osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až e).

(2) Účastníkom konania je tiež iný štátny orgán, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že ústavný zákon nesprávne vykladá.

§ 47

Návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať údaje o tom, ktorý ústavný zákon, prípadne ktorá jeho časť alebo ktoré jeho ustanovenie sa má vyložiť, z akých dôvodov je vec sporná a ktorý štátny orgán si podľa navrhovateľa nesprávne vykladá ústavný zákon.

§ 48

O návrhu na podanie výkladu koná senát Ústavného súdu na neverejnom zasadnutí a rozhoduje uznesením.

Šiesty oddiel**Konanie o sťažnostiach****Konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb****§ 49**

Sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba (ďalej len „sťažovateľ“), ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

§ 50

(1) Sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

(2) K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

(3) Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

§ 51

Účastníci konania sú sťažovateľ a ten, proti komu sťažnosť smeruje.

§ 52

(1) Podanie sťažnosti nemá odkladný účinok.

(2) Ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je

v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

(3) Dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, ak Ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

(4) Dočasné opatrenie možno zrušiť aj bez návrhu, ak pominú dôvody, pre ktoré sa nariadilo.

§ 53

(1) Sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.¹⁴⁾

(2) Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

(3) Sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

§ 54

Ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, Ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak Ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

§ 55

Ústavný súd vychádza zo skutkových zistení urobených v predchádzajúcich konaniach, ak sa nerozhodne inak.

§ 56

(1) Ak Ústavný súd sťažnosti vyhovie, v náleze vysloví, ktoré základné právo alebo sloboda a ktoré ustanovenie Ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy sa porušili, a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa základné právo alebo sloboda porušili.

(2) Ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, Ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. Ústavný súd zruší aj iný zásah, ktorým sa porušilo základné právo alebo sloboda, ak to pripúšťa povaha tohto iného zásahu.

(3) Ak Ústavný súd sťažnosti vyhovie, môže

- a) prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal podľa osobitných predpisov,¹⁴⁾
- b) vrátiť vec na ďalšie konanie,
- c) zakázať pokračovanie v porušovaní základného práva alebo slobody, alebo
- d) prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil, obnovil stav pred porušením

základného práva alebo slobody.

(4) Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadostučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

(5) Ak Ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadostučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu.

(6) Ak Ústavný súd právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah zruší a vec vráti na ďalšie konanie, ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právnym názorom Ústavného súdu.

(7) Ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je viazaný rozhodnutím podľa odseku 3, ktoré je vykonateľné jeho doručením.

Konanie o sťažnostiach orgánov územnej samosprávy

§ 57

Sťažnosť môže podať orgán územnej samosprávy,¹⁵⁾ ktorý tvrdí, že neústavným alebo nezákonným rozhodnutím, alebo iným neústavným alebo nezákonným zásahom sa zasiahlo do veci územnej samosprávy, ak o ochrane proti takým rozhodnutiam alebo zásahom nerozhoduje iný súd.

§ 58

(1) Sťažnosť okrem všeobecných náležitostí návrhu uvedených v § 20 musí obsahovať označenie

- a) neústavného alebo nezákonného rozhodnutia, alebo neústavného alebo nezákonného zásahu,
- b) veci územnej samosprávy, do ktorej sa zasiahlo,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

(2) K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia alebo dôkaz o inom zásahu.

§ 58a

Účastníci konania sú orgán územnej samosprávy, ktorý podal sťažnosť, a ten, proti komu sťažnosť smeruje.

§ 58b

(1) Sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu pred zásahom do veci územnej samosprávy účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.¹⁶⁾

(2) Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

(3) Sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia alebo upovedomenia o inom zásahu do veci územnej samosprávy. Táto lehota sa pri zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ o tomto zásahu mohol dozvedieť.

§ 58c

Ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, Ústavný súd konanie o nej zastaví.

§ 58d

(1) Ak Ústavný súd sťažnosti vyhovie, v náleze vysloví, v čom spočíva neústavné alebo nezákonné rozhodnutie, alebo neústavný alebo nezákonný zásah do vecí územnej samosprávy, ktorý ústavný zákon alebo zákon sa porušil, a akým rozhodnutím alebo zásahom toto porušenie nastalo.

(2) Ak zásah do vecí územnej samosprávy nastal rozhodnutím, Ústavný súd toto rozhodnutie súčasne zruší. Ak porušenie práva na územnú samosprávu spočívalo v inom zásahu, ako je rozhodnutie, Ústavný súd zakáže pokračovať v porušovaní práva a prikáže, ak je to možné, aby sa obnovil stav pred porušením.

(3) Ak Ústavný súd rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie, orgán, ktorý vo veci rozhodol, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní je viazaný právnym názorom Ústavného súdu.

§ 58e

V konaní o sťažnostiach orgánov územnej samosprávy sa primerane použijú aj ustanovenia § 53 ods. 2 a § 55.

Siedmy oddiel
Konanie vo volebných veciach**§ 59**

(1) Sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do Národnej rady Slovenskej republiky alebo do orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj politická strana, ktorá sa na voľbách zúčastnila, 10 % oprávnených voličov volebného obvodu alebo kandidát, ktorý získal vo volebnom obvode najmenej 10 % voličov.

(2) Sťažnosť proti výsledku volieb do Národnej rady Slovenskej republiky alebo do orgánu miestnej samosprávy môže podať aj protikandidát, ktorý získal aspoň 10 % hlasov. Sťažnosť môže podať aj najmenej 10 % voličov príslušného volebného obvodu; k sťažnosti musia byť pripojené podpisy a adresy týchto občanov.

§ 60

(1) Návrh na začatie konania popri všeobecných náležitostiach uvedených v § 20 musí obsahovať

- a) vyjadrenie sťažovateľa o tom, či napáda voľby na celom území Slovenskej republiky, alebo len v určitom volebnom obvode; kandidát môže napádať len zvolenie iného kandidáta vo svojom volebnom obvode,
- b) dôvody, pre ktoré voľby napáda, s označením dôkazov,
- c) údaje a dôkazy o tom, že je oprávneným navrhovateľom podľa § 59; to neplatí v prípade navrhovateľov uvedených v § 18 písm. a) až e),
- d) návrh na rozhodnutie vo veci podľa § 63 ods. 2.

(2) Návrh podľa odseku 1 sa musí podať do desiatich dní po oznámení výsledku volieb.

§ 61

Okrem navrhovateľa sú účastníkmi konania aj politické strany a politické hnutia, ktoré vo voľbách získali zastúpenie v Národnej rade Slovenskej republiky alebo v orgánoch miestnej samosprávy. V konaní o sťažnosti kandidáta (§ 59 ods. 1) sú účastníkmi len sťažovateľ a kandidát, proti ktorému sťažnosť smeruje.

§ 62

Ústavný súd si vyžiada všetky doklady a správy týkajúce sa volieb.

§ 63

(1) Ústavný súd môže

- a) vyhlásiť voľby za neplatné,
- b) zrušiť napadnutý výsledok volieb,
- c) zrušiť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného toho, kto bol riadne zvolený,
- d) sťažnosť zamietnuť.

(2) V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) až c) Ústavný súd rozhoduje nálezom.

(3) Nález, ktorým sa vyhlásili voľby za neplatné, doručí sa aj s odôvodnením neodkladne Národnej rade Slovenskej republiky a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

(4) Rozhodnutie uvedené v odseku 1 písm. b) a c) oznámi Ústavný súd Národnej rade Slovenskej republiky alebo príslušnému orgánu miestnej samosprávy, politickým stranám a politickým hnutiam, ako aj členovi orgánu uvedenému v § 61.

(5) Uznesenie o zamietnutí sťažnosti sa oznamuje iba sťažovateľovi.

§ 63a

(1) Sťažnosť na neústavnosť alebo nezákonnosť voľby prezidenta Slovenskej republiky môžu podať navrhovateľa uvedení v § 18 ods. 1 písm. a), c) a e) a kandidát na funkciu prezidenta Slovenskej republiky, ktorý vo voľbe neuspel.

(2) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a kandidát, ktorý bol zvolený za prezidenta Slovenskej republiky v napadnutej voľbe.

§ 63b

(1) Návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí ďalej obsahovať:

- a) vyjadrenie navrhovateľa o tom, či napáda voľbu prezidenta Slovenskej republiky na celom území Slovenskej republiky, alebo len v určitom volebnom okrsku,
- b) vyjadrenie navrhovateľa o tom, či napáda voľbu prezidenta Slovenskej republiky pre neústavnosť alebo pre nezákonnosť, alebo z oboch týchto dôvodov s uvedením právnych predpisov, ktoré boli porušené,
- c) dôvody, pre ktoré voľbu prezidenta Slovenskej republiky napáda, s označením dôkazov,
- d) údaje a dôkazy o tom, že je oprávneným navrhovateľom podľa § 63a; to neplatí, ak ide o navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a), c) a e),

e) návrh na rozhodnutie vo veci podľa § 63a.

(2) Návrh podľa odseku 1 sa musí podať do desiatich dní po oznámení výsledku voľby prezidenta Slovenskej republiky.

§ 63c

Účelom tohto konania je preskúmať ústavnosť a zákonnosť napadnutej voľby prezidenta Slovenskej republiky. Na to si Ústavný súd vyžiada potrebné volebné dokumenty¹⁷⁾ a vypočuje dotknuté osoby.

§ 63d

(1) Ústavný súd môže

- a) vyhlásiť voľbu prezidenta Slovenskej republiky za neplatnú a nariadiť opakovanie voľby podľa osobitného predpisu,¹⁸⁾
- b) sťažnosť zamietnuť.

(2) Ústavný súd rozhoduje nálezom.

(3) V prípade podľa odseku 1 písm. a) Ústavný súd nález neodkladne doručí aj s odôvodnením predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

(4) Nález o zamietnutí sťažnosti podľa odseku 1 písm. b) Ústavný súd oznámi navrhovateľovi.

Ôsmy oddiel

Konanie o rozpustení alebo pozastavení činnosti politickej strany alebo hnutia

§ 64

V konaní podľa čl. 129 ods. 4 Ústavy sa primerane použijú ustanovenia § 49 až 56 tohto zákona.

§ 65

(1) Návrh na preskúmanie rozhodnutia o rozpustení alebo pozastavení činnosti politickej strany alebo politického hnutia môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj politická strana alebo politické hnutie. Návrh na začatie konania má odkladný účinok.

(2) Pred rozhodnutím vo veci si predseda Ústavného súdu alebo predseda senátu vyžiada stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

(3) Rozhodnutie Ústavného súdu sa doručuje navrhovateľovi a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

Deviaty oddiel

Konanie o sťažnostiach proti výsledku referenda a o sťažnostiach proti výsledku ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky

§ 66

(1) Ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, platia pre konanie o sťažnosti proti výsledku referenda ustanovenia o návrhu na začatie konania.

(2) Navrhovateľom môže byť

- a) najmenej 1/5 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky,
- b) prezident Slovenskej republiky,
- c) vláda Slovenskej republiky,
- d) generálny prokurátor Slovenskej republiky,
- e) skupina najmenej 350 tisíc občanov Slovenskej republiky.

(3) Sťažnosť musí byť podaná Ústavnému súdu do 30 dní od zverejnenia výsledkov referenda.

§ 67

Štátne orgány a orgány, ktoré sa zúčastňujú na organizovaní referenda a zisťovaní jeho výsledkov, sú povinné Ústavnému súdu na jeho požiadanie poskytnúť informácie a predložiť doklady týkajúce sa referenda.

§ 68

(1) Predseda Ústavného súdu a členovia senátu sú oprávnení za prítomnosti predsedu príslušnej ústrednej komisie pre referendum otvoriť zapečatenú zložku s dokladmi o hlasovaní a vykonať úkony potrebné na preskúmanie ústavnosti postupu referenda.

(2) O otvorení zložky a zistených skutočnostiach sa spíše zápisnica, ktorú podpíšu predseda Ústavného súdu a ostatné zúčastnené osoby podľa odseku 1, ktoré sú oprávnené uviesť prípadné výhrady k obsahu zápisnice.

(3) Po vykonaní potrebných úkonov predseda Ústavného súdu zložku zapečatí.

§ 69

Ak Ústavný súd zistí, že porušenie ústavnosti rozhodujúcim spôsobom ovplyvnilo alebo mohlo ovplyvniť výsledok, nálezom vysloví, že vykonané referendum je neplatné.

§ 70

(1) O sťažnosti proti výsledku referenda rozhodne Ústavný súd do desiatich dní od jej doručenia.

(2) Nález Ústavného súdu sa neodkladne uverejní prostredníctvom Tlačovej agentúry Slovenskej republiky a vyhlási sa bez odôvodnenia v Zbierke zákonov.

§ 70a

(1) V konaní o sťažnosti proti výsledku ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky Ústavný súd použije ustanovenia § 66 ods. 1 a § 67 až 69.

(2) Navrhovateľom môže byť

- a) najmenej pätnásť poslancov Národnej rady Slovenskej republiky,
- b) vláda Slovenskej republiky.

(3) Sťažnosť musí byť podaná Ústavnému súdu do desiatich dní od zverejnenia výsledku ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky.

§ 70b

(1) O sťažnosti proti výsledku ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky

rozhodne Ústavný súd do desiatich dní.

(2) Nález Ústavného súdu sa neodkladne oznámi prezidentovi Slovenskej republiky, navrhovateľovi, predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky a vyhlási sa bez odôvodnenia v Zbierke zákonov.

Desiaty oddiel

Konanie o sťažnosti proti rozhodnutiu o overení alebo neoverení mandátu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky

§ 71

Konanie sa začína na návrh poslanca Národnej rady Slovenskej republiky.

§ 72

(1) K sťažnosti sa pripojí uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky o overení alebo neoverení mandátu.

(2) Lehota na podanie sťažnosti proti uzneseniu o overení alebo neoverení mandátu je 30 dní.

§ 73

O návrhu rozhodne senát uznesením.

Jedenásty oddiel

Konanie o preskúmaní rozhodnutia Národnej rady Slovenskej republiky vo veciach rozporu osobného záujmu s verejným záujmom

§ 73a

(1) Konanie sa začína na návrh ústavného činiteľa alebo vyššieho štátneho funkcionára, ktorého sa týka uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky podľa ústavného zákona Národnej rady Slovenskej republiky o zamedzení rozporu záujmov pri výkone funkcií ústavných činiteľov a vyšších štátnych funkcionárov.¹⁹⁾

(2) O podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky.

(3) Návrh sa musí podať Ústavnému súdu do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky dotknutému ústavnému činiteľovi alebo vyššiemu štátnemu funkcionárovi.

§ 73b

(1) Účastníkom konania je navrhovateľ a Národná rada Slovenskej republiky.

(2) O návrhu koná a rozhoduje senát Ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

(3) Ak senát Ústavného súdu zistí, že konanie ústavného činiteľa alebo vyššieho štátneho funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o zamedzení rozporu záujmov vo výkone funkcií ústavných činiteľov a vyšších štátnych funkcionárov, uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky svojim uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky senát Ústavného súdu nálezom zruší.

(4) Rozhodnutie Ústavného súdu je konečné.²⁰⁾

Dvanásty oddiel
Konanie o obžalobe na prezidenta republiky

§ 74

(1) Pri rozhodovaní o obžalobe Národnej rady Slovenskej republiky na prezidenta republiky pre vlastizradu je Ústavný súd viazaný Trestným zákonom, len pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku.

(2) Pre konanie sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku.

(3) Ústavný súd rozhoduje rozsudkom.

(4) Odsudzujúce rozhodnutie Ústavného súdu znamená podľa čl. 107 Ústavy stratu funkcie prezidenta a spôsobilosti túto funkciu opätovne získať.

Štrnásty oddiel
Ďalšia disciplinárna a iná právomoc Ústavného súdu

§ 74e

(1) Na disciplinárne konanie voči predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podpredsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky sa primerane použijú osobitné predpisy.²¹⁾

(2) Ak príslušný orgán oznámi predsedovi Ústavného súdu, že žiada Ústavný súd o vydanie súhlasu na trestné stíhanie alebo na vzatie do väzby sudcu, sudcu podľa osobitného predpisu²²⁾ alebo generálneho prokurátora Slovenskej republiky, predseda Ústavného súdu zvolá bez zbytočného odkladu plénum Ústavného súdu. Plénum Ústavného súdu prerokuje a rozhodne o žiadosti príslušného orgánu, pričom umožní osobe, ktorej sa žiadosť týka, vyjadriť sa o veci. Ak sa žiadosť týka sudcu, ten nehlasuje.

(3) Ak bol sudca podľa osobitného predpisu²²⁾ alebo generálny prokurátor Slovenskej republiky pristihnutý a zadržaný pri trestnom čine, postupuje sa rovnako, ako ustanovuje § 14 ods. 4 tohto zákona.

PIATA ČASŤ
PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 76

(1) Zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vydané v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike, ktoré sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, strácajú účinnosť dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov; ich neplatnosť nastáva deväťdesiatym dňom po vyhlásení nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov.²³⁾

(2) Na konanie sa primerane použijú ustanovenia tretej časti druhej hlavy prvého oddielu tohto zákona.

§ 77

Ústavný súd má v štátnom rozpočte Slovenskej republiky samostatnú kapitolu.

§ 78

V čase, keď Ústavný súd zasadá, je zakázané zhromažďovanie občanov za účelom pôsobenia na

jeho rozhodovanie, a to v okruhu 100 m od budovy Ústavného súdu alebo miesta, kde Ústavný súd pojednáva.

§ 79

Podrobnosti o organizácii Ústavného súdu a o konaní pred ním upravuje spravovací a rokovací poriadok Ústavného súdu, ktorý schvaľuje plénum Ústavného súdu. Vyhlasuje sa v Zbierke zákonov.

§ 79a

(1) Fyzická osoba alebo právnická osoba, o ktorej ústavnej sťažnosti alebo podnete sa do nadobudnutia účinnosti tohto zákona nerozhodlo vo veci samej, môže do 30 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona požiadať, aby sa jej podanie posudzovalo ako podanie podľa tohto zákona; v takom prípade sa vo veci ďalej koná podľa tohto zákona po nadobudnutí jeho účinnosti.

(2) Ústavný súd sťažnosť odmietne, ak už vo veci, ktorá je s ňou obsahovo zhodná, rozhodol v konaní o ústavnej sťažnosti alebo v konaní o podnete podľa doterajších predpisov.

§ 80

Zrušuje sa zákon Slovenskej národnej rady č. 8/1992 Zb. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a o konaní pred ním.

§ 81

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

Príloha č. 1

k zákonu Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov

KATALÓG ČINNOSTÍ V ŠTÁTNEJ SLUŽBE

v Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky

4. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: úplné stredné vzdelanie alebo vyššie odborné vzdelanie, odborná prax viac ako šesť rokov a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: hlavný referent

Činnosti:

- 4.01 Samostatné vybavovanie odbornej agendy uplatňovania štátnozamestnaneckých vzťahov vo vecne vymedzenej oblasti.
- 4.02 Samostatné vybavovanie ucelenej odbornej agendy v oblasti utajovaných skutočností.
- 4.03 Samostatné vybavovanie ucelenej odbornej agendy vo vecne vymedzenej oblasti tvoriacej podklad na riadenie, na rozhodovanie, na kontrolu alebo príprava podkladov na odborné stanoviská.
- 4.04 Samostatná odborná činnosť v oblasti súdnej agendy a správy registrov.
- 4.05 Samostatné vybavovanie ucelenej odbornej agendy v oblasti protokolu a zahraničných vzťahov.
- 4.06 Samostatná činnosť v oblasti odbornej prípravy a realizácie archivovania záznamov, fotodokumentácie a iných významných dokumentov.
- 4.07 Samostatná odborná činnosť na úseku sprístupňovania informácií.

5. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: bakalárske vzdelanie alebo vysokoškolské vzdelanie a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: radca

Činnosti:

- 5.01 Samostatná odborná činnosť vo vecne vymedzenej oblasti alebo odborná činnosť na vypracúvanie čiastkových podkladov na odborné stanoviská vo vecne vymedzenej oblasti.
- 5.02 Zostavovanie rozpočtu v určenom rozsahu a sledovanie plnenia príjmov a čerpania výdavkov.
- 5.03 Kontrolná činnosť vo vecne vymedzenej oblasti.

6. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: bakalárske vzdelanie alebo vysokoškolské vzdelanie, odborná prax viac ako dva roky a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: samostatný radca

Činnosti:

- 6.01 Samostatná odborná činnosť pri zabezpečovaní právnych vzťahov štátnych zamestnancov.
- 6.02 Samostatná odborná činnosť pri vykonávaní ucelenej agendy v oblasti rozpočtovania alebo financovania.

- 6.03 Samostatná odborná činnosť pri navrhovaní opatrení alebo samostatné posudzovanie a vypracúvanie odborných stanovísk vo vecne vymedzenej oblasti.
- 6.04 Protokolárne zabezpečovanie oficiálnych návštev a služobných zahraničných návštev.
- 6.05 Koordinačná, analytická a kontrolná činnosť na úseku ochrany utajovaných skutočností.
- 6.06 Analytická, metodická a organizačná činnosť v oblasti sprístupňovania informácií s prípadným priamym spracovaním a sprístupňovaním informácií.

7. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie, odborná prax viac ako štyri roky a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: odborný radca

Činnosti:

- 7.01 Koordinačná a metodická činnosť pri zabezpečovaní uplatňovania právnych vzťahov štátnych zamestnancov.
- 7.02 Koordinačná a metodická činnosť na úseku rozpočtovania a financovania.
- 7.03 Analytická činnosť vrátane vyhodnocovania výsledkov a príprava návrhov na rozhodovanie o otázkach vo vecne vymedzenej oblasti.
- 7.04 Koordinovanie a odborné redakčno-organizačné zabezpečovanie vydávania Zbierky nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky.
- 7.05 Konceptná a koordinačná činnosť v oblasti zabezpečovania komplexných odborných právnych a informačných materiálov na prípravu podkladov na rozhodovanie.
- 7.06 Špecializovaná odborná činnosť v oblasti tvorby služobných predpisov na zabezpečovanie uplatňovania právnych vzťahov štátnych zamestnancov.
- 7.07 Systémová a vývojová činnosť pri riešení jednotlivých úloh častí štátneho informačného systému.
- 7.08 Koordinovanie a metodické usmerňovanie civilnej ochrany.
- 7.09 Kontrola hospodárenia s prostriedkami štátneho rozpočtu, s prostriedkami zo zahraničia a s majetkom štátu.
- 7.10 Rozhodovacia činnosť v oblasti sprístupňovania informácií.

8. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie, odborná prax viac ako šesť rokov a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: hlavný radca

Činnosti:

- 8.01 Analýza podaní doručených na Ústavný súd vrátane prípravy návrhov na rozhodovanie.
- 8.02 Konceptná a analytická činnosť, vypracúvanie komplexných informácií a príprava podkladov na rozhodovanie Ústavného súdu.
- 8.03 Konceptná a koordinačná činnosť pri zabezpečovaní štátnych záležitostí.
- 8.04 Tvorba koncepcie štátnozamestnaneckých vzťahov.
- 8.05 Konceptná a koordinačná činnosť pri plnení štátnych záležitostí v oblasti zahraničných vzťahov.
- 8.06 Konceptná a koordinačná činnosť na úseku rozpočtovania a financovania, príprava návrhov rozpočtu a záverečného účtu za rozpočtovú kapitolu.
- 8.07 Tvorba koncepcie a koordinačná činnosť v oblasti informačného systému Ústavného súdu v nadväznosti na realizáciu štátneho informačného systému.

8.08 Tvorivé spracúvanie a koordinovanie masmediálnej politiky.

9. PLATOVÁ TRIEDA

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie, odborná prax viac ako deväť rokov a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Funkcia: štátny radca

Činnosti:

9.01 Tvorivé vypracúvanie odborných posudkov a stanovísk, príprava a vypracúvanie podkladov na rozhodovanie Ústavného súdu.

Príloha č. 2

k zákonu Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov

(Sk mesačne)

Platový stupeň	Počet rokov praxe	Platová trieda								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	do 2	8 200	8 800	9 500	10 300	12 400	13 200	14 800	15 900	17 200
2	do 4	8 700	9 300	10 100	10 900	13 100	14 000	15 700	16 900	18 200
3	do 6	9 200	9 800	10 700	11 500	13 800	14 800	16 600	17 900	19 200
4	do 9	9 700	10 300	11 300	12 100	14 500	15 600	17 500	18 900	20 200
5	do 12	10 200	10 800	11 900	12 700	15 200	16 400	18 400	19 900	21 200
6	do 15	10 700	11 300	12 500	13 300	15 900	17 200	19 300	20 900	22 200
7	do 18	11 200	11 800	13 100	13 900	16 600	18 000	20 200	21 900	23 200
8	do 21	11 700	12 300	13 700	14 500	17 300	18 800	21 100	22 900	24 200
9	do 24	12 200	12 800	14 300	15 100	18 000	19 600	22 000	23 900	25 200
10	do 28	12 700	13 300	14 900	15 700	18 700	20 400	22 900	24 900	26 200
11	do 32	13 200	13 800	15 500	16 300	19 400	21 200	23 800	25 900	27 200
12	nad 32	13 700	14 300	16 100	16 900	20 100	22 000	24 700	26 900	28 200

- 1) Zákon č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
- 2) Zákon č. 313/2001 Z. z. o verejnej službe.
- 3) § 78 až 106 a § 159 zákona č. 312/2001 Z. z.
- 4) § 105 zákona č. 312/2001 Z. z.
- 5) § 123 až 130, § 133 a 134 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
- 7) § 4 ods. 1 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch.
- 8) Občiansky súdny poriadok a Trestný poriadok.
- 9) Čl. 7 a 125 Ústavy.
- 1a) Čl. 11 a čl. 125 Ústavy.
- 10) Čl. 125 ods. 3 Ústavy.
- 11) Napríklad § 251 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, § 71 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), § 73 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov.
- 12) Zákon Slovenskej národnej rady č. 564/1992 Zb. o spôsobe vykonania referenda v znení neskorších predpisov.
- 13) Zákon č. 85/1990 Zb. o petičnom práve v znení zákona č. 242/1998 Z. z.
- 14) Napríklad Občiansky súdny poriadok, zákon č. 71/1967 Zb., zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.
- 15) Napríklad § 10 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.
- 16) Napríklad Občiansky súdny poriadok, zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.
- 19) Čl. 12 ústavného zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 119/1995 Z. z.
- 20) Čl. 12 ods. 6 ústavného zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 119/1995 Z. z.
- 21) Zákon č. 385/2000 Z. z.
Zákon č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry.
- 22) Zákon č. 385/2000 Z. z.
- 1f) Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení ústavného zákona č. 244/1998 Z. z. a ústavného zákona č. 9/1999 Z. z.
- 1g) Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 398/1998 Z. z.
- 6) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.
- 17) § 26 ods. 3, § 28 ods. 3 a § 30 ods. 3 zákona č. 46/1999 Z. z. o spôsobe voľby prezidenta Slovenskej republiky, o ľudovom hlasovaní o jeho odvolaní a o doplnení niektorých ďalších zákonov.
- 18) Zákon č. 46/1999 Z. z. o spôsobe voľby prezidenta Slovenskej republiky, o ľudovom hlasovaní o jeho odvolaní a o doplnení niektorých ďalších zákonov.
- 2a) Článok 34 Protokolu č. 11 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd meniaci kontrolný systém založený dohovorom (oznámenie č. 102/1999 Z. z.).
- 23) Čl. 152 ods. 2 Ústavy.

